

Sempé

Držet kurz

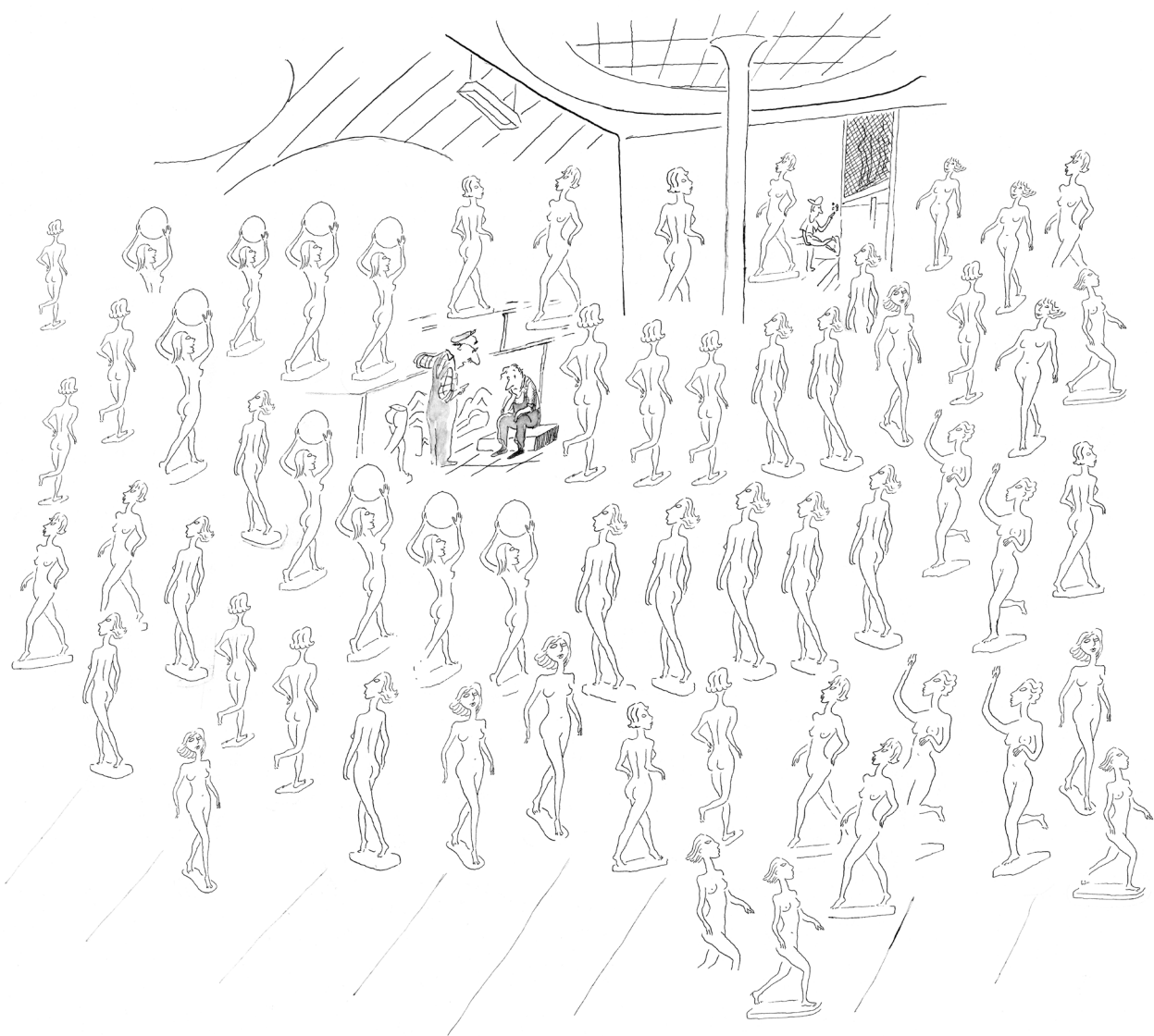

Sempé

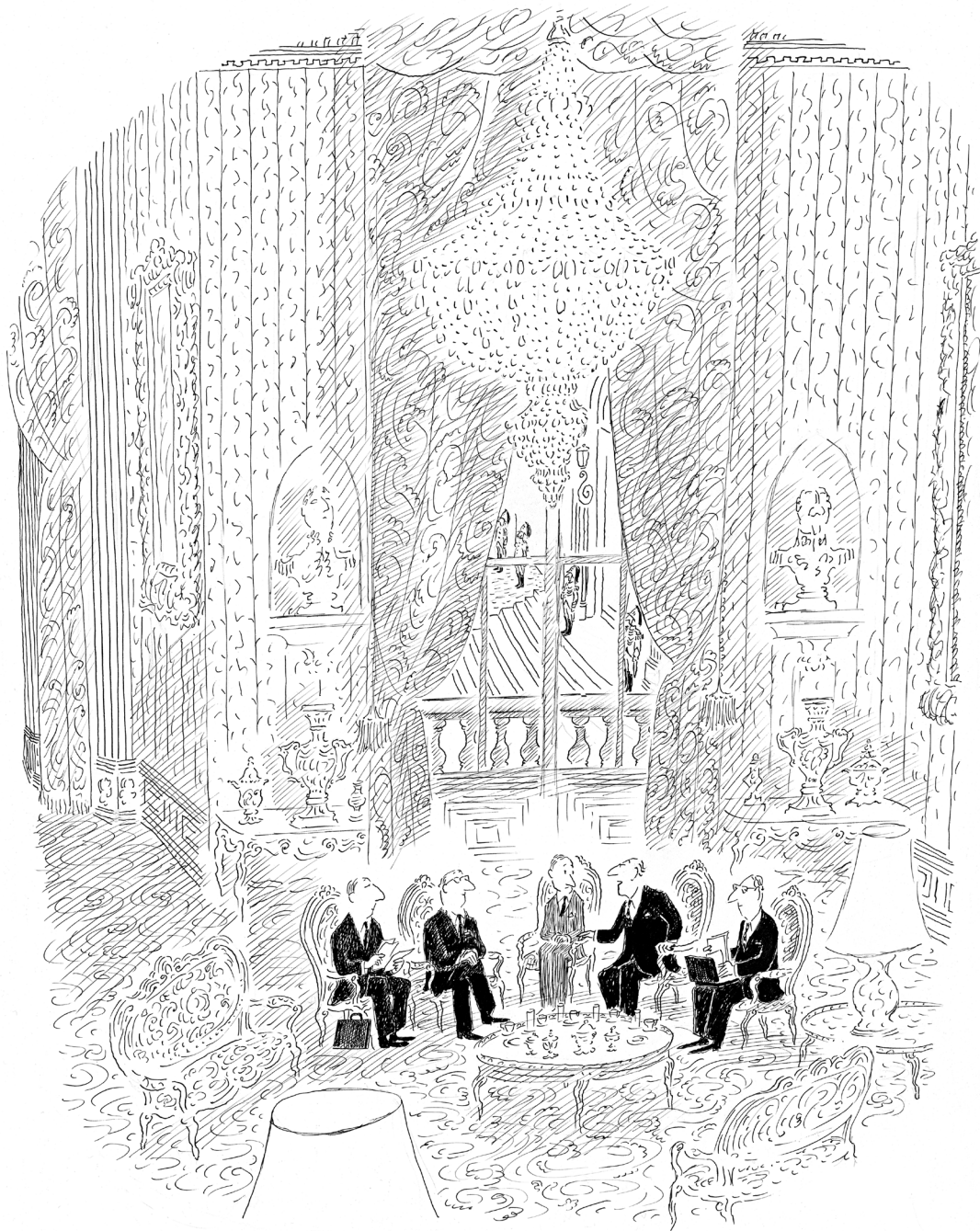
Držet kurz

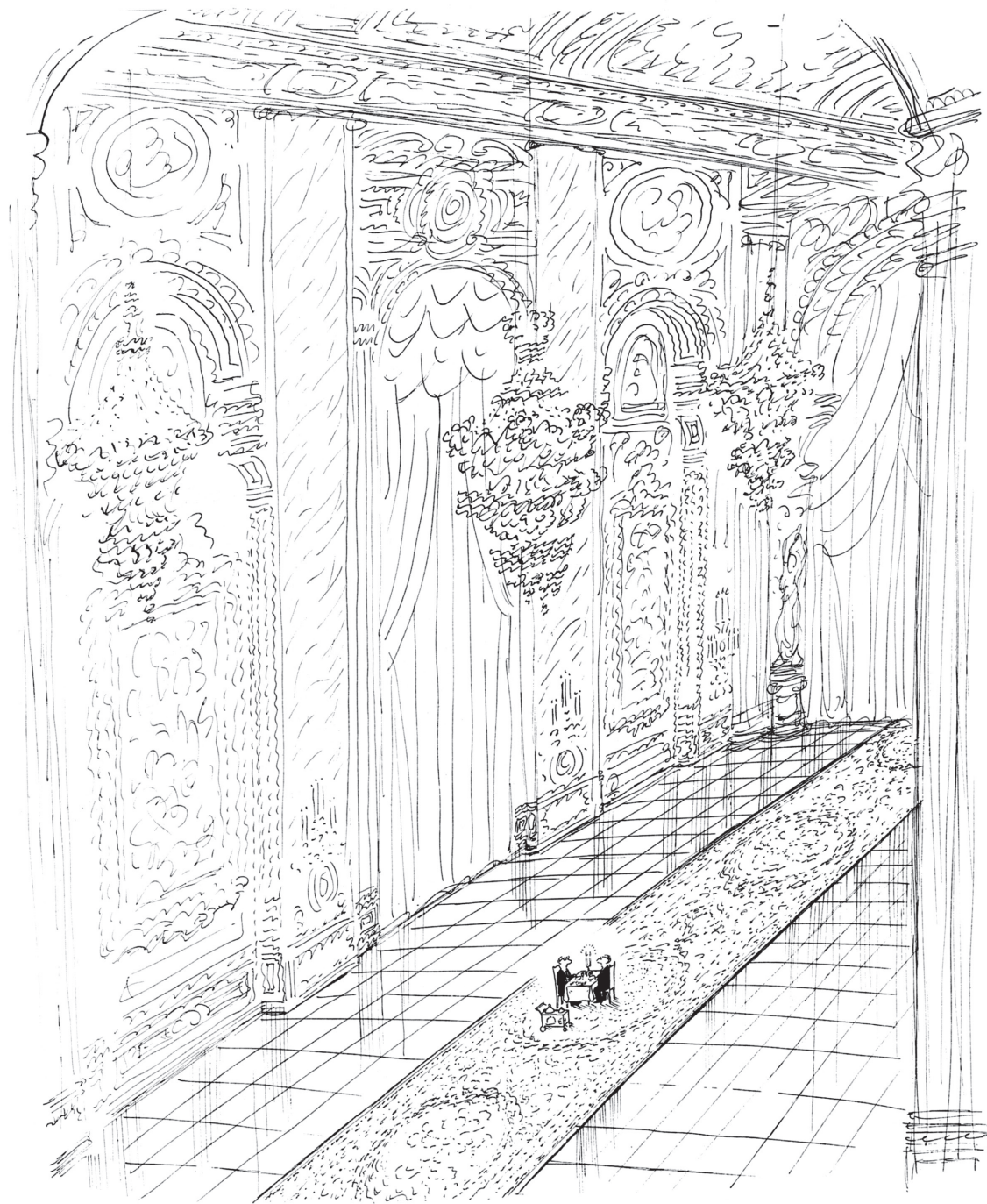

Už vím, co u vás nehraje. Máte pocit, že žijete v odlidštěném světě. Znáám na to recept: jednu si vyberete a označíte svými iniciálami na stehně, na kotníku, prostě kde chcete. Když ráno přijdete, políbíte ji, totéž uděláte večer při odchodu. Čas od času jí přinesete drobný dárek (třeba lak na nehty, toho se tady hodně spotřebuje, z plastu se olupuje). Už to vám zaručeně změní náladu. No a potom, po nějaké době, si vyberete jinou. Pozornost, kterou jste věnoval té první, přenesete na druhou, dokud se nezačnete cítit provinile. V tom stádiu už budete vyléčeni. Budete se zase cítit jako člověk.

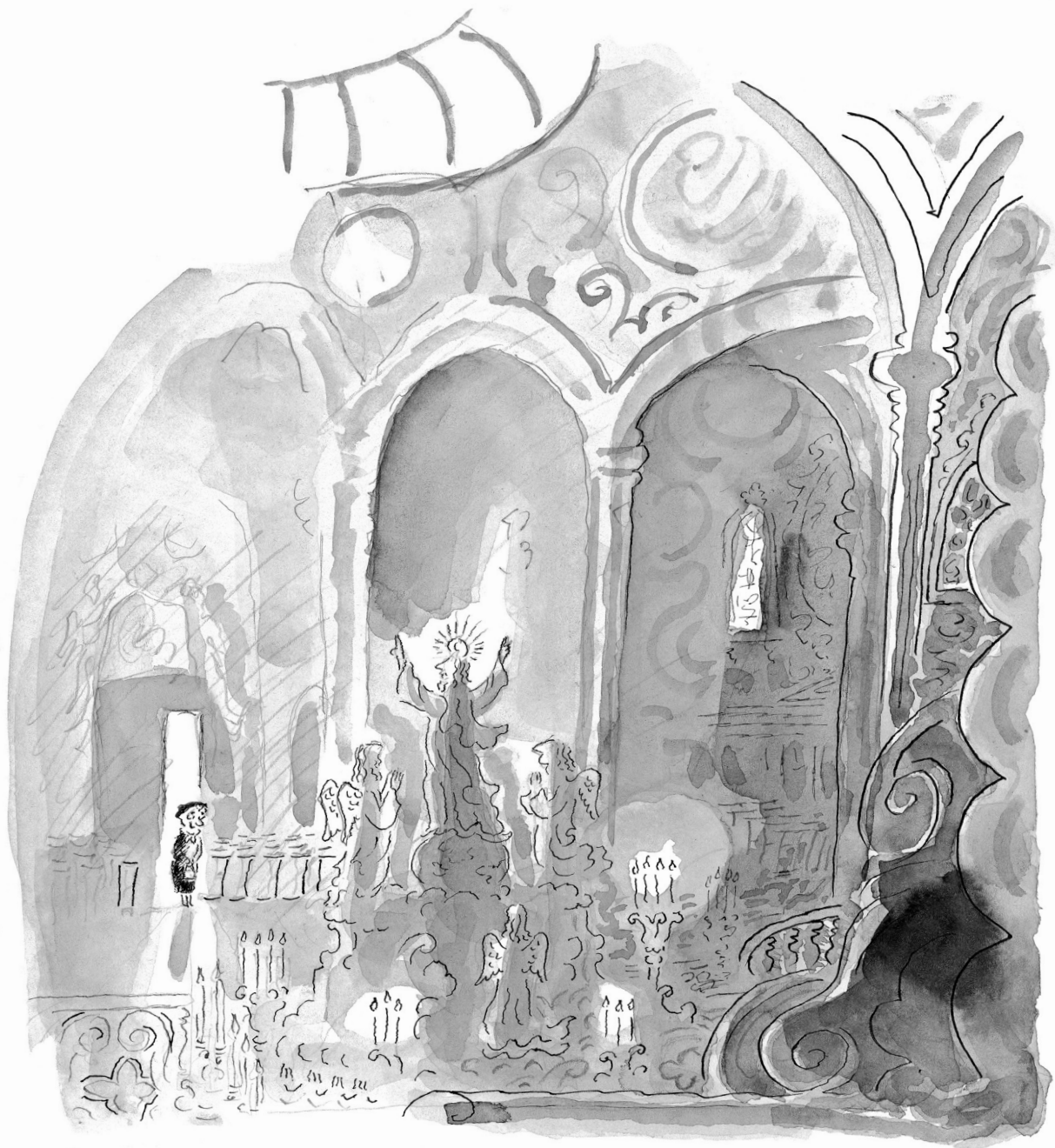
... a také zastávám zásadu „Kdo šetří, má za tři“. Přeložte prosím, jak se to rýmuje. To je důležité.

Považoval jsem za užitečné, pane prezidente, ještě než odletíte domů, spolu povečeřet jen mezi čtyřma očima.

Nejdřív si najděte každý své jméno a místo. Potom se usadíme a budeme doufat, že věci už se začnou ubírat tím lepším směrem.

Samozřejmě ti neuniklo, že někdy, když vstoupím do tvého domu, si to rozmyslím a ještě si skočím něco zařídit kousek vedle. A jen co se vrátím, vzpomenu si, že musím ještě kvůli něčemu odběhnout na opačnou stranu. Zajímalo by mě, zda tato – naprosto nevinná – nezbednost může tam u tebe nahore vyvolat cosi, čemu my tady dole říkáme... chvilka napětí?